

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 7. B. Virgo pecuniam suppeditat B. Hermanno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

per altare. Et ait Abbas Custodi adituo: *Quis Prefectorum huc ingressus est? qui hac detulit?* Respondit: *Post egressum vestrum, nullus hic hominum accessum habuit, sed ostij clauem munitionam retinui, & mecum habui, donec surgeres ad commouendum signum. Tunc stupens Abbas cum Monachis, munus cœleste intellexit, gratiasq; Deo agens, colligit; comparatisq; victui necessarijs plebem creditam affluenter refecit. Nec mirum, si B. Virgo, sine labore, suis protulit victum, quæ sine coitu viri concipiens, virgo permansit & post partum. Hæc S. viri verba iunt, quibus ego aliud adiungam verbis meis.*

§. VII.

B. Virgo pecuniam suppeditat B. Hermannno.

Surius §.
April. in
vita eius,
& F. 10.
Chrysoft.
de Större
in vita e-
dita An-
tuerpiæ
Anno
1627.

Hermanus, postea, ab ipsa Deipara, cum duobus Angelis, ei se spectabilem præbente, *Iosephi* sibi nomen adsciscere iussus (cuius Be- atificationem Ferdinandus II. Imperator Diuis affectissimus Romæ à Sede Apostolica petiuit) antè, quàm, in Steinfeldensi cœno- bio, sub S. Norberti vexillo, in Præmonstra- tensium ordine, stipendia faceret, cum ad- huc septennis, Coloniae, scholas frequenta- ret, ceteris condiscipulis, festis ac Domini-

eis diebus, in platea pueriliter lusitantibus, solebat se subducere, atque in B. Virginis monasterio, ad quandam, diuinæ Matris Filium Deum brachio gestantis, se se imaginem illatebrare. Ibi, haud secus ac si ita uæ uerent, ita iam cum Matre verba faciebat: iam cum Filio eius suauissimè, & tanquam cum æquali, familiarissimè sermocinabatur. Si panem nactus erat, aut si pomulum habebat, Matri Filioque eius lubens, gaudensque sportulam attulit ac porrexit. Et verò acceptum id sibi munus esse, cœlestis Virgo perspicuè ostendit: quippe quæ extento, quantumis ligneo brachio, munus acceptauit. Quin & locuta est cum Hermanno elinguis imago, iussitque eum cum Fuerulo suo colludere. Quod ad vespertinum vsq; tempus factum, ut verè dicere posset diuina Sapiencia *ludens in orbe terrarū. & delicia mea esse cum filijs hominum.* Parentes illi erant pauperes, quibus non suppetebant sumtus, ad illum ritè vestiendum. Quare, aspera ac frigida hyeme, moris sui seruans, ad castæ Matris statuam in templum venit. Vsque adeò cœlesti flamma æstuantem rigens bruma nō impediuit. Ibi Imago rursus verba fundens interrogauit, cur, tempore tam frigido, nu-

Prou. 9.

31.

dis incederet pedibus? cui ille respondit: *Calceis careo*. Mox illa, lapidem, inquit, illum vides? (& digito lapidem monstrabat) sub eo quatuor denarios reperies, eos tolle, & calceos eme. Adit lapidem, inuenit pecuniam, & exultante animo ad gratiæ tantæque liberalitatis Matrem recurrit, eique gaudibundus nummos ostendit. At illa quoties, posthac calceis, tabellis, aliâque scholastica supellectili indigebis, eum lapidem adi, semper inuenies monetam. Quid puerilis ætas, quid mulier, tacitum secretumue seruat? Igitur neque potuit ista res vel ab Hermanno puero, vel ab Hermanni matre femina diu cæleri. Vulgata est. Rescientes reliqui etiam pueri, & ipsi eundem lapidem adierunt, mouerunt, sed nihil repererunt: quia non itidem, vt Hermannus, coluerant thesauri monstraticem. Tanti refert, vnde quis non opem solùm, sed opes etiam petat.

§. VIII.

Ubi verum Fortunati marsupium reperitur?

Fabulæ Fortunatum quendam fingunt, in silua, Deam obuiã habuisse, quam Fortunã vocant, à qua marsupium dono acceperit, eius virtutis, vt quoties vellet, ex eo aureos num-

num.